

150 ROZDZIAŁÓW CZASÓW OSTATECZNYCH

Źródło: "The 150 Chapters of the Bible on the End Times" Mike Bickle

W tym dokumencie przedstawiamy **150 biblijnych rozdziałów**, których głównym tematem są Czasy Ostateczne. Wybraliśmy jedynie te, w których większość tekstu (51% lub więcej) dotyczy jednego z aspektów Końca Czasów. **89 rozdziałów** wszystkich czterech Ewangelii to zapis serca i mocy Jezusa widocznych w trakcie Jego życia, gdy przyszedł, by zapłacić cenę za nasze odkupienie. 150 rozdziałów pokazuje nam serce i moc Chrystusa w Jego powtórny przyjsciu, gdy zstąpi, **aby ustanowić swoje Królestwo na ziemi**. Te 150 rozdziałów ujawnia jednocześnie tego samego Jezusa, działającego w tym samym Duchu Świętym i opisanego przez tę samą Biblię. W Piśmie znajdziemy niemal dwa razy więcej rozdziałów opisujących nie pierwsze, a powtórne przyjscie Jezusa.

Nie możemy być nieświadomi tych wspaniałych 150 rozdziałów o Jezusie, którego tak kochamy. Pokolenie, w którym Pan ma powrócić to pokolenie najczęściej opisywane przez Biblię, a sam Jezus mówił o nim więcej niż o tym, w którym On się narodził. Zrobił to, by przygotować swoją Oblubienicę do zwycięstwa w miłości w trakcie najbardziej dramatycznych czasów w historii świata.

To opracowanie zawiera bardzo zwięzły opis kluczowych aspektów Czasów Ostatecznych, poruszanych we wskazanych 150 rozdziałach. W rzeczywistości możemy wyróżnić więcej takich rozdziałów, jednak to, czy głównym odniesieniem niektórych z nich jest koniec czasów, pozostaje kwestią sporną. Zaokrągliliśmy więc ich ilość do 150, aby zachować przejrzystość. Niektóre proroctwa na temat końca czasów posiadają podwójne wypełnienie - nazywamy to prawem podwójnego odniesienia. Oznacza to, że część biblijnego proroctwa wypełniła się w przeszłości, podczas gdy jego całościowe wypełnienie ma dopiero nastąpić w przyszłości.

Duch i Oblubienica Wołają „PRZYJDŹ”

www.PRZYJDZ.org

Źródło: "The 150 Chapters of the Bible on the End Times" Mike Bickle

W większości przypadków pełnia wszystkich negatywnych proroctw nastąpi w trakcie Wielkiego Ucisku, z kolei pozytywne proroctwa wypełnią się w Tysiącletnim Królestwie. Przykładowo, w Ewangelii Łukasza 4:18 Jezus powołuje się na Izajasza 61:1-3 w odniesieniu do swojego pierwszego przyjścia. Jest to jednak jasne, że nie wszystkie elementy tego fragmentu Księgi Izajasza miały miejsce za życia Jezusa. Zostaną one dopełnione dopiero wtedy, gdy powróci i ustanowi pełnię swojego panowania na ziemi podczas Tysiącletniego Królestwa.

Wiele ze starotestamentowych proroctw wypełniło się częściowo w pewnym momencie w historii i będzie dokończony w czasie powrotu Pana. Czasem też częściowe spełnienie proroctwa służy stworzeniu prorocznego obrazu tego, jak jego pełnia będzie wyglądać z końcem czasów. W związku z tym, nasze opracowanie odnosi się pokrótce do częściowego wypełnienia proroctw w przeszłości, gdziekolwiek tylko jest to uzasadnione. Co ważne, omawiane proroctwa mają duchowe zastosowanie dla wszystkich wierzących w każdym momencie historii, aż ich całkowitego wypełnienia pod koniec tego wieku.

I. NOWY TESTAMENT

Ew. Mateusza 13: Jezus początkowo odnosi się do częściowego sądu opisanego w Księdze Izajasza 6. Następnie za pomocą serii przypowieści opisuje cechy charakterystyczne dla natury Królestwa. Jednym z podkreślanych w nich tematów jest pełna manifestacja Królestwa widoczna w czasie drugiego przyjścia Jezusa.

Ew. Mateusza 24; Ew. Marka 13; Ew. Łukasza 17; Ew. Łukasza 21: W tych czterech rozdziałach Jezus zwraca główną uwagę na Wielki Ucisk trwający tuż przed jego ponownym przyjściem. Zapowiada oblężenie Jerozolimy i zniszczenie świątyni przez Rzymian w 70 r. n.e. (Mt 24:2). Jednocześnie tragedia ta zwiastuje ponowne zrujnowanie miasta w czasach ostatecznych (Jl 3:2, So 3:8, Za 12:2-3; 14:2; Obj 16:14). Wiele szczegółów w tych czterech fragmentach jasno pokazuje, że słowa Jezusa

---

Duch i Oblubienica Wołają „PRZYJDŹ”

www.PRZYJDZ.org

Źródło: "The 150 Chapters of the Bible on the End Times" Mike Bickle

wykraczają poza wydarzenia z 70 n.e. i opisują sceny z końca czasów. Przykładowo, Jezus prezentuje Wielki Ucisk jako najtrudniejszy czas w historii (Mt 24:21). Bóg skraca ten okres do trzech i pół roku, aby ochronić rasę ludzką przed całkowitym fizycznym unicestwieniem (Mt 24:22). Jezus powiedział, że ta godzina przyjdzie niczym sidło na całą ziemię, również na Izrael (Łk 21:35). Wielki Ucisk przewyższy wszystkie inne kryzysy w historii, wliczając w to milion ofiar w 70 r. n.e. oraz 50 milionów w trakcie drugiej wojny światowej. Żadne z tych wydarzeń - ani druga wojna światowa ani zburzenie Jeruzalem - nie zagrażało ludzkiej egzystencji na taką skalę. Jezus uprzedza, że czas ucisku nie nastąpi, dopóki nie ujrzymy ohydy spustoszenia (Mt 24:15), do której zaliczamy ogólnoświatowy system kultu Antychrysta, z nim samym w centrum, a także znak bestii (Obj 13:13-18). Ani jeden z tych czynników nie wypełnił się podczas żydowskiego powstania przeciwko Rzymowi (66-70 r. n.e.).

Ew. Mateusza 25: Ten rozdział kontynuuje temat rozpoczęty w rozdziale 24. Wydarzenia z końca świata znajdują się w opisie tego, jak kościół czasów ostatecznych będzie się przygotowywał na tę godzinę (Mt 25:1-30). Następnie prezentowany jest obraz Jezusa sądzącego narody tuż po swoim ponownym przyjściu na ziemię (Mt 25:31-46).

1 List do Koryntian 15: Jest to najbogatszy w informacje przekaz w Piśmie dotyczący zmartwychwstania. W wersetach 24-28 Paweł opisuje rządy Jezusa w Tysiącletnim Królestwie. W wersetach 35-49 wyjawia chwałę zmartwychwstałego ciała. W końcu, w wersetach 50-55, Paweł mówi o tajemnicy dotyczącej pokolenia wierzących, którzy nie umrą, ale zamiast tego zostaną przeniesieni ze śmiertelności do nieśmiertelności natychmiast po powrocie Chrystusa.

2 List do Koryntian 5: Paweł naucza o zmartwychwstaniu ciała i tronie sędziowskim Chrystusa.

2 List do Tesaloniczan 4-5: Apostoł Paweł opisuje pochwylenie kościoła w czasie powtórnego przyjścia Jezusa i powstanie z martwych tych, którzy umarli przed jego

powrotem (1Tes 4:15-18). Następnie zachęca wierzących do czuwania (1Tes 5:1-10). Podsumowuje to modlitwą o poświęcenie i stanięcie bez winy przed obliczem Jezusa w momencie jego powrotu (1Tes 5:23).

2 List do Tesaloniczan 1: Przedstawiony jest tu wspaniały dzień przyjścia Jezusa wraz z jego potężnymi aniołami, aby zemścić się na wrogach Ewangelii (Iz 66:15).

2 List do Tesaloniczan 2: Powrót Jezusa będzie poprzedzony odejściem wielu od wiary oraz powstaniem „człowieka grzechu, syna zatracenia”, czyli Antychrysta. Przyszłe odstąpienie chrześcijan od wiary będzie tak rozległe, że Paweł uznaje to jako główny znak bliskiego przyjścia Jezusa.

2 List do Tymoteusza 3: Paweł opisuje niebezpieczne czasy ostatnich dni w kontekście moralnego upadku społeczeństwa, spowodowanego szerzącym się grzechem i fałszem.

2 List do Tymoteusza 4: Wielu ludzi nie zniesie zdrowej nauki w czasach ostatecznych. Zamiast tego będą oni podążać za fałszywymi prorokami, którzy będą popierać pożądlivy styl życia w kontekście fałszywych doktryn na temat łaski. Wielu odwróci się od prawdy. W tym krótkim rozdziale, przyjście Jezusa jest wspomniane przez Pawła trzykrotnie (2Tym 4:1, 4:8, 4:18).

2 List Piotra 3: Piotr opisuje ostatnie etapy Dnia Pańskiego oraz oczyszczenie ziemi ogniem.

Księga Objawienia 5: Planem Ojca jest wywyższenie Jezusa na całej ziemi jako króla ludzkiego. Jezus odbierze z Jego rąk księgę, która reprezentuje tytuł własności ziemi i plan jej oczyszczenia.

Księga Objawienia 6: Ujawniony jest tu sąd Boga nad królestwem ciemności.

Księga Objawienia 7: Bóg obiecuje chronić swój lud przed sądami i zagrożeniem.

Księga Objawienia 8-9: Uwolnienie sądu siedmiu trąb przeciwko imperium Antychrysta.

Księga Objawienia 10: Bóg obiecuje uwolnić prorocze przestanie, aby dać ludziom zrozumienie i uchronić ich przed fałszerstwem. Również Joel prorokował o dynamicznym wylaniu Ducha Świętego w dniach ostatecznych.

Księga Objawienia 11: Wspomniani tu dwaj świadkowie będą prorokami o niespotykanej mocy.

Księga Objawienia 12: Jan opisuje wojnę, która wybuchnie w niebie i w jej efekcie Szatan zostanie zrzucony na ziemię w trakcie ucisku.

Księga Objawienia 13: Jan opisuje działania Antychrysta i fałszywego proroka.

Księga Objawienia 14: Bóg powoła 144 tysiące żydowskich wierzących. W wersetach 6-13 wymienione są cztery kluczowe prorocze deklaracje. Bóg obiecuje osądzić wyznawców Antychrysta.

Księga Objawienia 15-16: Wylanych jest siedem czasz gniewu Boga. Przypominają one plagi egipskie zesłane przez Mojżesza przeciwko faraonowi (Wyj 7-12).

Księga Objawienia 17-18: Bóg obiecuje zniszczyć Babilon, zły system ekonomiczno-religijny, który kusi wielu do pójścia za złem i prześladowania świętych.

Księga Objawienia 19: Jezus wkracza do Jerozolimy jako Król-Wojownik i kończy bitwę w dolinie Armagedon pokonując Antychrysta.

Księga Objawienia 20: W momencie, gdy Jezus ustanawia Tysiącletnie Królestwo, Szatan zostanie wtrącony do więzienia. Po Tysiącletnim Królestwie zostanie ustawiony wielki biały tron i rozpocznie się sąd nad niewierzącymi.

Księga Objawienia 21-22: Jan opisuje Nowe Jeruzalem jako miejsce wiecznego przebywania wierzących.

II. PIĘCIOKSIĄG: PIĘĆ PIERWSZYCH KSIĄG STAREGO TESTAMENTU

Księga Rodzaju: Zastosowania I Księgi Mojżeszowej w czasach ostatecznych są wymienione w opisie przymierza z Abrahamem w dalszej części tego dokumentu.

Księga Kapłańska 26: Ten rozdział zawiera obietnice błogostawieństwa Izraela w zamian za posłuszeństwo oraz zapowiedź kary za jego nieposłuszeństwo. W ciągu historii nastąpiło już częściowe wypełnienie tego proroctwa, przede wszystkim w okresie niewoli babilońskiej (586 r. p.n.e.) oraz podczas oblężenia Jerozolimy (70 r. n.e.). Księga Kapłańska 26:14-39 zawiera obietnicę siedmiokrotnej kary za bunt Izraela w celu „złamania wyniosłej pychy” (w. 19). Inwazje wojskowe oraz napaści na Izrael nie zostały wypełnione w żadnym historycznym wydarzeniu. Ich całkowite wypełnienie nastąpi w czasach ostatecznych, po tym, jak Izrael wyzna swoje grzechy (Kpł 26:40; Oz 5:15).

Księga Liczb 23-24: Te rozdziały zawierają cztery prorocze wyrocznie Bileama do Balaka, króla Moabu. Zostały one częściowo wypełnione, jako że król Dawid oraz inni izraelscy władcy pokonali wrogów Izraela. Proroctwa dopełnią się całkowicie w Tysiącletnim Królestwie, gdy niektóre narody zostaną unicestwione. Jezus występuje tu jako gwiazda, która wzejdzie z Jakuba i berło, które powstanie z Izraela, by roztrzaskać wrogie narody (Lb 24:17).

Księga Powtórzonego Prawa 28-30: W tym fragmencie podane są zarówno obietnice błogostawieństw za posłuszeństwo Izraela, jak i ostrzeżenie przed nieposłuszeństwem. Niektóre z przekleństw z Księgi Powtórzonego Prawa 28:15-68 można było dostrzec w inwazji Babilonu (586 r. p.n.e.) oraz Rzymu (67-70 r. n.e.), kiedy Jerozolima była oblegana i ostatecznie zniszczona. Szczegóły lub pełnia tych

przekleństw będzie widziana w trakcie Wielkiego Ucisku, tak samo jak bogactwo błogostawieństw.

Księga Powtórzonego Prawa 32: W Księdze Objawienia 15:3 śpiewana jest Pieśń Mojżesza nad szklanym morzem. Jest to pieśń opisująca przywództwo Pana związane z niewiernością Izraela oraz plan jego odkupienia i błogostawieństwa całej ziemi. Bóg pobudzi Izrael do zazdrości (w. 16-21) przez głupie narody (w. 21). Wtedy, Bóg, który *zabija i rani, ożywi i uzdrowi*, przyniesie Izraelowi ostateczne wyzwolenie (w. 39-42). To przyłączy narody do Izraelitów, przez co będą się one radować (w. 43).

III. PSALMY

Psalm 2: Dawid prorokuje bunt narodów przeciwko Jezusowi, który w pełni objawi się w trakcie Wielkiego Ucisku, w bitwie Armagedon. Gniew narodów częściowo wypełnił się, gdy prześladowały one świętych w pierwszym Kościele (Dz 4:28-31).

Psalm 14: Psalmista prorokuje na temat ogromu grzechu, który ujawni się przez tych, którzy oddadzą się okropnemu wszeteczeństwu. Nastąpi to w czasie wielkiego odejścia od wiary i opresji bożych ludzi.

Psalm 24: Jezus wstępuje do miejsca świętego, gdy triumfalnie wjeżdża do Jerozolimy w czasie powtórnego przyjścia, po pokonaniu królów ziemi. Częściowo wypełnia się to w momencie wniebowstąpienia Jezusa, po tym jak pokonał moce ciemności na krzyżu, a także w całej historii przez świętych, którzy stają przed obliczem Boga.

Psalm 45: Ta pieśń miłosna opisuje Jezusa w bitwie Armagedon walczącego ze swoimi wrogami, by ustanowić prawdę, łagodność i sprawiedliwość (w. 5) na całej ziemi w Tysiącletnim Królestwie.

Psalm 46: Psalm daje nam zapewnienie na czas Wielkiego Ucisku. Wzywa nas do medytacji w tych strasznych czasach końca świata. Ta pieśń odnosi się bezpośrednio do zwycięstwa króla Dawida nad jego wrogami i do następującego po nim pokoju w Izraelu. Jezus przyniesie ostateczny koniec wojnie, co jest zawarte w wersetach 8 i 9. W psalmie zobrazowana jest rzeka milenijna widoczna również w 47 rozdziale księgi Ezechiela.

Psalm 47: Werset 3 psalmu przedstawia Jezusa w Królestwie Milenijnym. Niektórzy widzą w tym fragmencie opis momentu sprowadzenia do Jeruzalem Arki Przymierza i związanego z tym wydarzeniem świętowania (2Sm 6).

Psalm 48: Królowie w Milenium są przepętnieni trwogą, gdy gromadzą się pod Jerozolimą. Władcy wpadają w przerażenie i uciekają (48:5) przed strasznym majestatem tronu chwały Jezusa.

Psalm 50: Milenijne Jeruzalem jest tu opisane jako jaśniejące. Ukazany jest także sąd Boga nad złymi ludźmi.

Psalm 53: Dawid ponownie prorokuje o pełni grzechu, który ujawni się przez tych, którzy oddadzą się okropnemu wszeteczeństwu. Śpiewa o czasie, w którym nastąpi ogromne odejście od wiary oraz prześladowania bożych ludzi.

Psalm 58: Opisane są tu sądy Jezusa nad złymi oraz nagrodzenie sprawiedliwych.

Psalm 67: Jezus objawi swoją moc, aby ocalić i poprowadzić wszystkie narody ziemi.

Psalm 68: Dawid opisuje marsz Jezusa przez pustynię, rozpraszanie wrogów i uwalnianie jeńców podczas jego drugiego przyjścia. Dawid wykorzystuje tu obrazy wyjścia z Egiptu oraz góry Synaj (w. 4, 11-19), by zapowiedzieć wielkie wyzwolenie ludu Bożego w czasach ostatecznych (w. 24-35).

Psalm 72: Jest to pieśń opisująca pełnię panowania Jezusa na ziemi, która zapewnia wszystkim obfite zaopatrzenie oraz napętnia narody Jego chwałą. Jest to

---

Duch i Oblubienica Wołają „PRZYJDŹ”

www.PRZYJDZ.org

Źródło: "The 150 Chapters of the Bible on the End Times" Mike Bickle

równocześnie modlitwa za Salomona, jako króla Izraela i następcę tronu, w trakcie ostatnich dni króla Dawida. Jej treść i pełnia zostaną całkowicie wyrażone dopiero w trakcie rządów Jezusa, króla wspanialszego od Dawida.

Psalm 75: Ten psalm zapowiada pełen kielich gniewu Boga w stosunku do narodów, co da się też zaobserwować w Księdze Objawienia 14.

Psalm 79: W tym rozdziale na pierwszy plan wystawiona jest modlitwa Izraela o zbawienie w czasach Wielkiego Ucisku (Obj 11:1-2). Niektóre z zawartych tu wydarzeń miały miejsce w trakcie niewoli babilońskiej w 586 r. p.n.e., a także podczas okrucieństw Antiocha Epifanesa w IV w. n.e.

Psalm 80: Głównym tłem jest tu opis udręki Izraela w Wielkim Ucisku oraz jego nawoływania do Pana, aby ich ocalił. Pośród badaczy pisma nie ma zgody co do pewności częściowego wypełnienia tych prorocत्व.

Psalm 83: W czasie Wielkiego Ucisku Izrael modli się o ratunek przed 10-narodową koalicją. Lament ten znajduje zastosowanie w antysemityzmie mającym miejsce w całej historii Izraela. Wypełniło się to częściowo w wydarzeniach niewoli babilońskiej, asyryjskiej oraz w momencie zburzenia Jerozolimy w 70 r. n.e., itd.

Psalm 85: Jest to prorocza modlitwa o powrót Izraela do swej ziemi w trakcie końca czasów, gdy Pan usunie „cały” swój gniew. To prorocत्व wypełniło się częściowo w trakcie inwazji Asyrii na Izrael oraz w niewoli babilońskiej.

Psalm 87: Pełnia tego fragmentu mówi o chwale Jerozolimy i narodu żydowskiego, który fizycznie i duchowo narodzi się na Syjonie podczas Tysiącletniego Królestwa. Wzmianka na ten temat znajduje się w Liście do Hebrajczyków 12:23, gdzie wskazani są nowo narodzeni Żydzi, zapisani w niebiańskim Jeruzalem (Hbr 12:23).

Psalm 93: Jezus jest przedstawiony jako Jahwe, który przyodział się w siłę i jest wywyższony jako zwycięski Król i Wojownik. Pokazano tutaj zwycięstwo Jezusa w czasach ostatecznych, dzięki któremu ziemia zostanie mocno ugruntowana.

Psalm 96: Ziemia będzie świętować powtórne przyjście Jezusa z drzeniem. Śpiewanie nowej pieśni jest wspomniane w Piśmie 9 razy (Ps 33; 40; 96; 98; 144; 149; Iz 42; Obj 5; 14). W każdym z tych fragmentów, może z wyjątkiem Psalmu 40, zakres pieśni ma charakter globalny. Obejmuje ludzkość i stworzenie w kontekście przyjścia Jezusa jako Sędziego ziemi. Nowa pieśń (Iz 42:10, Obj 5:8-14) ogłasza nowe rzeczy (Iz 42:9), a mianowicie powszechne uznanie Jezusa jako Jahwe, skutkujące wspólnymi rządami na ziemi Jego oraz świętych.

Psalm 99: Wszystkie narody będą uwielbiać Jezusa, gdy będzie władać w czasie Milenium.

Psalm 102: Ukazana jest tu rozpacz Izraela oraz jego przyszła odbudowa w Tysiącletnim Królestwie.

Psalm 110: Pełnia tego fragmentu opisuje panowanie Jezusa w okresie Milenium i Jego sąd nad narodami w czasach ostatecznych. Psalm ten jest częściowo wypełniony przez służbę Jezusa w kościele po Jego zmartwychwstaniu. Psalm 110 to fragment Starego Testamentu, który jest najczęściej cytowany w Nowym Testamencie. Jest bezpośrednio przywołany sześć razy (Mt 22:44; Mk 12:36; Łk 20:42; Dz 2:34; Hbr 1:13; 10:13) i ma w sumie dwadzieścia pięć bezpośrednich lub pośrednich aluzji. Dwa główne tematy Psalmu 110 to wieczna, królewska i kapłańska postęga Jezusa. W Psalmie 110, Ojciec przekazuje Jezusowi dwie wyrocznie. Po pierwsze, zaprasza Jezusa, aby zasiadł po jego prawicy jako wieczny Król (w. 1). Następnie powierza Jezusowi duchową odpowiedzialność jako kapłana na wieki (w. 4).

Psalm 118: Pełnia treści tego fragmentu nastąpi, gdy Jezus wyzwoli Izraela w czasie Jego powtórnego przyjścia. Psalm wypełnił się częściowo podczas triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy tuż przed Jego śmiercią na krzyżu (w. 22, 25-26). Jezus odniósł się do tego psalmu w Ewangelii Mateusza 23:39, stwierdzając, że nie wejdzie do Jerozolimy, dopóki przywódcy nie oświadczą: „Błogostawiony, który przychodzi w imię Pańskie”. (Ps 118:26, Mt 23:39).

Psalm 147: Po powrocie, Jezus odbuduje Jeruzalem i zgromadzi swoich ludzi z narodów.

Psalm 149: Izrael będzie partnerem Jezusa w wykonywaniu wyroków na narodach ziemi.

IV. STARY TESTAMENT - PROROCY WIĘKSI

Księga Izajasza 2: W Tysiącletnim Królestwie Jezus będzie rządził wszystkimi narodami z Jerozolimy.

Księga Izajasza 4: Jezus, jako latorośl Pana, sprawuje rządy w Królestwie Milenijnym (Jr 23:5; 33:15, Za 3:8; 6:12).

Księga Izajasza 5: Sąd boży i zbawienie Izraela nastąpią przy końcu wieku. Wypełniło się to połowicznie, gdy Bóg skarcił Izraela za pomocą niewoli asyryjskiej w 721 r. p.n.e.

Księga Izajasza 9: W czasie swego powrotu, Jezus pokona Antychrysta, który najeżdża Izrael. Ten fragment wypełnił się częściowo podczas najazdu Sennacheryba, asyryjskiego króla w pokoleniu Izajasza. Niemniej, szczegóły tego fragmentu nie wypełniły się do końca w tamtym momencie. Nie był to czas „pomnażania wielkiej radości” przy „podziale łupu”, podczas którego „każdy płaszcz zbroczony krwią pójdzie na spalenie, na pastwę ognia” (9:3-4). Podobnie, nie widzimy tutaj Dziecka, które zasiada na tronie Dawida oraz Jego królestwa sprawiedliwości i prawa rozciągającego się na całą ziemię. Tron Dawida mówi o ziemskim wymiarze panowania Mesjasza.

Księga Izajasza 11: Jezus włada w Królestwie Milenijnym i sędzi złe narody.

Księga Izajasza 12: Ta prorocza pieśń śpiewana jest przez Izrael po tym, jak Jezus wyzwolił go spod opresji Antychrysta i rozpoczął Tysiącletnie Królestwo, jak to opisano w Księdze Izajasza 11. Rozdziały 11-12 ilustrują cudowne panowanie Boga nad ziemią wychodzące z Syjonu po tym, jak Jezus gromadzi i odbudowuje Izraela.

Księga Izajasza 13: Izajasz opisuje upadek Babilonu na końcu czasów. Niewola babilońska nad Judą (605-539 r. p.n.e.) zakończyła się, gdy Persja pokonała Babilon w 539 r. p.n.e. Zostanie on odbudowany i ponownie założony w Iraku (80 km na południe od Bagdadu), a Antychryst użyje go jako jednej ze swoich siedzib. Babilon będzie światowym centrum demonicznej, religijnej i ekonomicznej sieci (Iz 13-14; Jer 50-51; Obj 17-18). Sądy nad Babilonem prorokowane w Księdze Jeremiasza 50-51 opisują jego nagłe i trwałe zniszczenie. Te wydarzenia nie nastąpiły jeszcze w pełni.

Księga Izajasza 14: Ostateczna klęska Szatana i Antychrysta będą miały miejsce przy końcu świata. Antychryst i jego los opisany w Księdze Objawienia 19:20 jako jedyny pasuje do opisu babilońskiego króla bez grobowca (w. 18-20). Zostanie on żywcem wrzucony do Jeziora Ognistego. To proroctwo wypełniło się częściowo w sądzie Persji nad Babilonem w 539 r. p.n.e.

Księga Izajasza 18: Bóg obiecuje wystąpić w imieniu Etiopii przeciwko Antychrystowi, gdy jego armie zostaną pokonane przez Jezusa w bitwie Armagedon (Iz 18:4-6). W Księdze Daniela 11:42-43 Antychryst najedzie Etiopię i Egipt. Pan uratuje Egipt (Iz 19) i Etiopię (Iz 18) podczas ponownego przyjścia Jezusa. Werset 7 nazywa „wówczas” końcem czasów. Etiopia i Asyria przyniosą dary, aby uwielbić Jezusa.

Księga Izajasza 19: W trakcie powtórnego przyjścia Jezusa w Etiopii i Egipcie zobaczymy narodowe przebudzenie (19:18-22). Szczegóły dotyczące Egiptu i Asyrii, które uzupełniają się nawzajem, zachowując harmonię gospodarczą i polityczną; Egipt stający się ludem Bożym, Asyria będąca dziełem Jego rąk, a także Izrael jako

dziedzictwo Jezusa jeszcze nie miały miejsca w historii, ale wypełnią się po powtórny przyjsciu Chrystusa.

Księga Izajasza 21: Ostateczny upadek Babilonu nastąpi na koniec czasów i będzie symbolizować pełnię tego proroctwa. Fragment ten wypełnił się częściowo w upadku Babilonu w 529 r. p.n.e., co było powodem radosnego świętowania, ponieważ skutkowało wypuszczeniem żydowskich więźniów. Wygnańcy mogli wrócić do swej ziemi i odbudować świątynię.

Księga Izajasza 24: Opisany jest tu powszechny sąd podczas Wielkiego Ucisku i Królestwa Milenijnego. Werset 21 mówi o sędzie nad królami ziemi.

Księga Izajasza 25: Izajasz opisuje Tysiącletnie Królestwo. Obejmuje to wielką ucztę Jezusa z Jego ludem, wyzwolenie Izraela przez Boga i trwałe usunięcie śmierci przez zmartwychwstanie umarłych.

Księga Izajasza 26-27: Pieśń Judy dotyczy bożej wierności i odnosi się do zmartwychwstania (26:19). Księga Izajasza 27:12 mówi o zgromadzeniu Izraelitów z Asyrii i Egiptu na końcu wieku.

Księga Izajasza 28: Pełnia tego proroctwa będzie miała miejsce, gdy Izrael wejdzie w sojusz z Antychrystem, zwanym przymierzem ze Śmiercią. Antychryst złamie je trzy i pół roku przed powtórny przyjsciem Jezusa, po czym Jeruzalem zostanie zdeptane (w. 18). Mogło się to już częściowo wypełnić, kiedy Izrael zawarł ugodę z Egiptem w obliczu militarnej agresji Asyrii za czasów Izajasza. Jezus zbawi Izraela podczas swojego powrotu, co widać w Księdze Izajasza 28:16-17 (Mt 21:42; Mk 12:10; Łk 20:17; Dz 4:11; Rz 9:33).

Księga Izajasza 29: Izajasz prorokuje sąd nad Izraelem oraz jego odbudowę na końcu czasów (w. 14, 17-24). Bóg będzie oblegać Jerozolimę, powodując inwazję narodów (Iz 29:1-7; Jl 3:2; Za 12:2-3; 14:2). Fragment wypełnił się częściowo, gdy armie Sennacheryba zostały pokonane w ponadnaturalny sposób (Iz 39).

Księga Izajasza 30: Cały bunt i sąd Izraela (w. 6) zostaną ostatecznie wypełnione w czasach ostatecznych, tuż przed odnowieniem go przez Pana (w. 14-26) i osądzeniem Antychrysta, zwanego tu Asyryjczykiem (w. 27-33)

Księga Izajasza 31: Przedstawiona jest tu narodowa pokuta Izraela w czasach ostatecznych i wyzwolenie go od Antychrysta. Narodowa pokuta z wersetu 7 nie miała miejsca w czasach Izajasza. Częściowe spełnienie tego proroctwa nastąpiło w reformach, które wprowadził Ezechiasz.

Księga Izajasza 32-33: Klęska armii asyryjskiej proroczo opisuje okres Wielkiego Ucisku, w którym Jezus przychodzi jako Król Izraela. Wiele żydowskich miast zostało spalonych w kampanii w 701 r. p.n.e.

Księga Izajasza 34: W tym fragmencie przepowiedziany jest sąd boży nad narodami w czasach ostatecznych i zniszczenie Edomu podczas powtórnego przyjścia Jezusa.

Księga Izajasza 35: Izajasz opisuje uzdrowienie ziemi i ludu Izraela w Królestwie Milenijnym. Chociaż częściowo wypełniło się to w powrocie wygnańców z Babilonu, wieczna radość i całkowite wyeliminowanie smutku, o którym mowa w wersecie 10, wskazuje na większy wymiar wypełnienia. Naturalne odnowienie wersetów 5-6 zaczęło się wypełniać w służbie Jezusa w Kościele apostoelskim. W czasie powtórnego przyjścia Chrystusa, Izrael zobaczy pełną odnowę ekologiczną (w. 1, 2, 7) i swoje wyzwolenie (w. 4).

Księga Izajasza 40: Wszelkie ciało ujrzy globalne objawienie chwały Bożej i drugie przyjście Jezusa. Prorocy postąnczy zostaną wzbudzeni, aby przygotować narody na nadchodzącą eschatologiczną chwałę na ziemi. To proroctwo wypełniło się częściowo w służbie Jana Chrzciciela podczas pierwszego przyjścia Jezusa. Jest to jednak jasne, że Jan wypełnił je tylko po części, ponieważ w jego działalności nie „całe” ciało ujrzęło chwałę Pana (w. 5)

Księga Izajasza 41: Izrael zostanie w pełni uzdrowiony i odnowiony przy końcu wieku. Bóg potwierdza swój wybór Izraela i zapewnia go, że wszystkie narody, które go uciskały, zostaną pokonane. W tym czasie Jezus zostanie też wywyższony jako Bóg całej ziemi.

Księga Izajasza 42: Boża sprawiedliwość wypełni całą ziemię w trakcie powtórnego przyjścia Jezusa w znaczeniu światowego ruchu uwielbienia (w. 10-12). Przekaz ten wypełnił się częściowo w trakcie pierwszego przyjścia Jezusa (Mt 12:18-20).

Księga Izajasza 43: Przy końcu czasów Jezus w całości wybawi Izraela od narodów i sprowadzi jego ludzi z powrotem do ich ziemi.

Księga Izajasza 44: Na końcu tego wieku Pan wyleje swego Ducha na Izrael. Zaskutkuje to narodowym przebudzeniem, ponieważ Izrael będzie odbudowany duchowo, społecznie oraz w sferze środowiska naturalnego. Jezus zostanie globalnie uznany jako zbawca Izraela i Król całej ziemi.

Księga Izajasza 47: To proroctwo przeciw Babilonowi wypełniło się w 529 r. p.n.e. (Dn 5). Służy ono jednak jako proroczy obraz ostatecznego zniszczenia Babilonu, co opisano w Iz 13, Jr 50-51 i Obj 17-18.

Księga Izajasza 48: Wielki Ucisk stwarza warunki do doskonalenia i testowania Izraela (w. 10). W ten sposób Jezus odbierze swe dziedzictwo (chwałę) w czasach ostatecznych. Bóg pohamuje swój gniew, aby Izrael nie został całkowicie zniszczony.

Księga Izajasza 49: Izajasz opisuje światowe przywództwo Jezusa w Królestwie Milenijnym po tym, jak uwolni On żydowskich więźniów, by mogli wrócić do Izraela. Ten fragment ma swoje pierwsze wypełnienie w trakcie pierwszego przyjścia Jezusa (2Kor 6:2); zostanie całkowicie wypełniony, gdy Boże zbawienie osiągnie krańców ziemi (w. 6).

Księga Izajasza 53: W ostatnich dniach Izrael przyzna się do swej winy wobec narodów. Część tego proroctwa wypełniła się w cierpieniu Jezusa na krzyżu (Dz 8:32-37) oraz w jego postudze uzdrowienia (Mt 8:14-17).

Księga Izajasza 56: Fragment obrazuje dom modlitwy w Jeruzalem po powtórnym przyjściu Jezusa. Proroctwo częściowo wypełniło się poprzez postugę apostołską, przedstawioną w Dziejach Apostolskich, ponieważ w jej skutku nawróciło się wielu pogan (*gotów*).

Księga Izajasza 59: Izajasz opisuje bunt i nieprawość Izraela (w. 14-15) - zarówno przeszłe, jak i mające nastąpić w czasach ostatecznych, gdy sądy Boże zostaną w pełni uwolnione (w. 18). Jezus będzie walczył ze swymi wrogami, gdy powróci, aby odkupić Syjon (w. 17-20) od grzechu i opresji Antychrysta. Bóg jako człowiek jest wielkim orędownikiem, który ustanowi sprawiedliwość pośród narodów.

Księga Izajasza 60: W Tysiącletnim Królestwie błogostawieństwo Boga spoczywa na Izraelu, ponieważ wiele narodów przynosi mu bogactwo.

Księga Izajasza 61: Bóg odnowi narody w trakcie trwania Milenium. Proroctwo Izajasza 61:1 po części wypełniło się przy pierwszym przyjściu Jezusa.

Księga Izajasza 62: Bóg uczyni Jeruzalem duchową i polityczną stolicą ziemi. Obiecuje postawić w czasach ostatecznych strażników, którzy będą wołać o obfitość dla Jerozolimy.

Księga Izajasza 63: Po swym ponownym przyjściu, Jezus stoczy wojnę przeciwko ziemskim królom. W drodze do Jeruzalem przemaszeruje przez Edom (współczesna Jordania). Jan odnosi się do tego rozdziału w Księdze Objawienia 19:11-21 prorokując stanięcie Jezusa do walki przeciw królom ziemi.

Księga Izajasza 64: Jest to modlitwa o powtórne przyjście Jezusa, po tym, jak Izajasz widzi go wychodzącego z Edomu w rozdziale 63. Opisuje ona zstąpienie Jezusa z niebios i towarzyszące temu zjawiska: widoczne otwarcie Królestwa

Niebieskiego, ogień zstępujący z nieba oraz trzęsienia ziemi. We fragmencie podkreślony jest gniew Boga na swoich wrogów i Jego łagodność względem ludu przymierza.

Księga Izajasza 65-66: W Królestwie Milenijnym i w okresie, który po nim nastanie bożych ludzi wypełniać będzie głęboka radość.

Księga Jeremiasza 30: Jeremiasz opisuje Izraela w trakcie Wielkiego Ucisku (w. 3-8) i „dni ostatecznych” (w. 24). Końcowa część rozdziału mówi o czasie, w którym Izrael będzie całkowicie chroniony przed swymi wrogami, a ludzie, po powrocie z niewoli, będą mogli w pokoju uwielbiać Boga. Częściowe wypełnienie tego proroczego fragmentu znajdujemy w wyjściu Izraelitów z niewoli babilońskiej w 536 r. p.n.e. oraz w momencie ponownego ustanowienia państwa Izrael w 1948 r. Wyliczone tu obietnice dopełnią się w Tysiącletnim Królestwie.

Księga Jeremiasza 31: Jest to obraz zbawienia Izraela przy końcu czasów oraz kontynuacja rozpoczętego we wcześniejszym rozdziale opisu jego odbudowy. Szczególnie ważne jest tu nawiązanie do wołania Efraima do Boga i jego odbudowy, która po tym nastąpiła. Dotyczy to północnych plemion, które za czasów służby Jeremiasza zostały porzucone i oddzielone od Izraela na ponad 100 lat. Bóg uratuje resztę Izraela, zlituje się nad porzucanymi plemionami oraz ześle na cały Izrael ogromne błogostawieństwo i dobrobyt, gdy ponownie się on zjednoczy. Stanie się to po zawarciu „nowego przymierza” (w. 31-32) ustanowionego poprzez śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie Jezusa.

Księga Jeremiasza 33: Pełnia obietnic Bożego przymierza zaimanifestuje się w Królestwie Milenijnym, gdy wszystkie narody oddadzą hołd Izraelowi i Judzie.

Księga Jeremiasza 50-51: Ostateczny upadek Babilonu wypełni się w czasie drugiego przyjścia. Upadek Babilonu w 539 r. p.n.e. spowodowany przez Persję był jedynie częściowym wypełnieniem 50 rozdziału Księgi Jeremiasza. Wiele szczegółów tego proroctwa nie spełniło się jednak w tamtym czasie. W Księdze

Objawienia 18 Jan zacytował 51 w odniesieniu do przyszłego sądu nad Babilonem. W obu fragmentach zawarty jest zatem wiele elementów proroczej proklamacji, wskazujących na przyszły scenariusz, w którym Babilon brutalnie przeciwstawia się Bogu i jest za to surowo osądzony.

Księga Ezechiela 5: Opisany jest tu największy głód w historii (Ez 9; Dn 12:1; Mt 24:21) występujący pod koniec tego wieku. To proroctwo wypełniło się częściowo w 586 r. p.n.e. Ten ważny werset sprawia, że cały rozdział odnosi się do ostatecznego zniszczenia Jerozolimy przy końcu czasów.

Księga Ezechiela 11: Odrodzenie Izraela na koniec czasów nastąpi wtedy, gdy cały etniczny Izrael zostanie zgromadzony wokół Mesjasza i w swojej ziemi (w. 14-20). Częściowo wypełniło się to po niewoli babilońskiej oraz w roku 1948.

Księga Ezechiela 20: Ezechiel opisuje zgromadzenie Izraela po wielkim rozproszeniu (Pwt 28-30; Ez 20:33-44), gdy Pan zbierze Izraela, oczyści go i odnowi.

Księga Ezechiela 34: Po drugim przyjściu Jezus jest pasterzem, który prowadzi Żydów z różnych narodów z powrotem do Ziemi Obiecanej, a następnie zapewnia im dobrobyt (Pwt 30:1-10; Ez 34:11-31). Opisane tu błogostawieństwa przypominają Ogród Eden (Iz 11:6-9).

Księga Ezechiela 36: Pełnię tego proroctwa będzie można obserwować w Tysiącletnim Królestwie.

Księga Ezechiela 37: Izrael jest tu symbolizowany przez dolinę wyschniętych kości, które nagle zostają przepetnione bożym życiem. Po tym, jak utracona zostanie wszelka nadzieja, błogostawieństwa przymierza bożego zostaną objawione w odrodzonym i zjednoczonym Izraelu. Stanie się to w kontekście drugiego przyjścia Jezusa.

Księga Ezechiela 38-39: Ezechiel opisuje klęskę Antychrysta i jego armii w kampanii Armagedon (Obj 19:17-21). Gog to prorocze imię Antychrysta.

Przedstawione tu tryumf i odbudowa Izraela nastąpią w czasie powtórnego przyjscia Jezusa.

Księga Ezechiela 40-48: W Jerozolimie zbudowana zostanie Świątynia Milenijna. Ezechiel podsumowuje ofiary składane po powrocie Jezusa na ziemię. Niektórzy mylą je z ofiarami za grzech, jednak ponieważ wszystkie takie ofiary zostały zniesione przez śmierć Jezusa, nie ma potrzeby składania kolejnych krwawych ofiar (Hbr 8:5, 13; 9:9, 24, 10:1). Ofiary te nie będą zastępcze, jak to było przed śmiercią Jezusa, ale raczej będą miały charakter pamiątkowy. Będą stanowić upamiętnienie krzyża, tak jak przyjmowana przez nas obecnie wieczerza. Ezechiel został poproszony o obserwację detali architektonicznych i wymiarów przyszłej świątyni, aby zachęcić swych ludzi pewnością jej nadejścia.

Księga Daniela 2: Danielowa interpretacja snu Nabuchodonozora dotyczy wielkiego posągu przedstawiającego cztery następujące po sobie starożytne imperia, które miały przeciwstawić się Izraelowi. Czwarte imperium światowe było reprezentowane zarówno przez starożytny Rzym, jak i przez przyszłe „odrodzone” Imperium Rzymskie pod rządami Antychrysta. Kamień oderwany bez ludzkich rąk symbolizuje powtórne przyjscie Jezusa i ustanowienie Jego mesjańskiego panowania.

Księga Daniela 7: Jest to wizja Daniela przedstawiająca cztery bestie, które reprezentują cztery następujące po sobie starożytne imperia (Babilon, Medo-Persję, Grecję i Rzym) oraz imperium Antychrysta pojawiające się pod koniec wieku. Daniel widzi niebiańską salę sądową, gdzie Ojciec Przedwieczny daje Jezusowi władzę nad wszystkimi narodami i wydaje wyrok o Antychryście, mający wypełnić się w czasie powtórnego przyjscia Jezusa. Starożytny Rzym był pierwszą manifestacją czwartej bestii w 7 rozdziale Księgi Daniela. Ostateczne wypełnienie nastąpi w postaci odrodzonego Imperium Rzymskiego składającego się z dziesięciu narodów, które znajdą się pod władzą Antychrysta.

Księga Daniela 8: Pełnia tego, co prorokował tutaj Daniel, nastąpi w ostatnich latach historii naturalnej (w. 17, 26). Ta wizja zaczyna się od opisu powstania Medo-Persji i Grecji (Aleksandra Wielkiego). Księga Daniela 8:9-14 opisuje atak Antiocha IV Epifanesa na Jerozolimę (w. 9). Proroctwa Daniela o Antychryście w wersetach 23-25 zostały częściowo wypełnione przez Antiocha IV Epifanesa.

Księga Daniela 9: Jest to zapis modlitwy Daniela o wyzwolenie narodu żydowskiego z obcej niewoli. Zostanie ona ponownie użyta przez resztę Izraela w czasach ostatecznych. Anioł Gabriel odpowiedział na modlitwę Daniela zapewniając go, że Żydzi zostaną wkrótce uwolnieni z niewoli babilońskiej. Następnie podaje prorocze przesłanie o siedemdziesięciu tygodniach, które wypełnią Boże zamiary dla narodu żydowskiego. W proroctwie tym słowo „tydzień” odnosi się do okresu 7 lat (zamiast 7 dni). Zatem 70 tygodni to 490 lat. Po początkowych 69 tygodniach, czyli 483 latach, w Bożym kalendarzu nastąpiła prorocza „przerwa”, kiedy to Jezus jako Mesjasz miał być zgładzony. W 70. tygodniu lub ostatnich 7 latach historii naturalnej, Antychryst, zwany także „księciem, który ma przyjść” zawrze traktat pokojowy z Izraelem i wieloma innymi narodami (w. 27). Pierwsze 69 tygodni (483 lat) najprawdopodobniej wypełniły się pomiędzy 445 r. p.n.e. a 32 r. n.e.

Księga Daniela 11: Jest to najbardziej szczegółowy proroczy rozdział w Biblii. Opisuje nadejście Aleksandra Wielkiego oraz czterech kolejnych królestw, które wyłaniają się z jego imperium. Począwszy od wersetu 21, Daniel opisuje Antiocha IV Epifanesa, który jest typem Antychrysta czasów ostatecznych. Istnieje wiele podobieństw między Antiochem IV Epifansem i jego atakiem na Izrael oraz Antychrystem. Księga Daniela 11:36-45 opisuje jednak Antychrysta w bardzo precyzyjny i bezpośredni sposób, bez porównywania go do Antiocha IV Epifanesa.

Księga Daniela 12: Opisano tu największe trudności Izraela w historii. Przedstawiony tutaj ucisk będzie trwał trzy i pół roku (czas, czasy i pół czasu).

V. STARY TESTAMENT - PROROCY MNIEJSI

Księga Ozeasza 1: Odrodzenie Izraela następuje pod koniec wieku, po zniesieniu Bożych wyroków.

Księga Ozeasza 2: Izrael rozpoznaje Pana jako swojego Oblubieńca, aby rozpocząć Tysiącletnie Królestwo (w. 16).

Księga Ozeasza 3: W dniach ostatnich Izrael będzie się bał Pana. Słowo „potem” (w. 5) określa nam oś czasu. Opisane tu wydarzenia będą miały miejsce tuż przed czasem wielkiej odnowy Izraela pod koniec wieku.

Księga Ozeasza 5:15-6:3: Pan pozostanie „na swoim miejscu”, dopóki w czasie wielkiej udręki naród żydowski nie uzna swojej winy i nie będzie szukał oblicza Boga; wtedy Pan ożywi i uzdrowi Izraela.

Księga Ozeasza 14: Pod koniec wieku Izrael powróci do Pana i zostanie uwolniony od swoich win.

Księga Joela 2: Podczas Wielkiego Ucisku Antychryst poprowadzi wojskową inwazję na Izrael (werset 2). Kryzys ten będzie miał miejsce w okolicznościach największego wylania Ducha, jakie świat kiedykolwiek widział. Znajdujemy tu dwa wyrażenia, które wymagają interpretacji w kontekście czasów ostatecznych. Po pierwsze, w wersecie 2 armia najeźdźców (armia Antychrysta) jest najstraszniejszą armią w całej historii ludzkości. Następnie, w wersecie 28, „potem” wskazuje na to, że ta armia bezpośrednio poprzedzi Boże odnowienie pod koniec wieku. Proroctwo z Księga Joela 2:1-11 spełniło się częściowo podczas trzech najazdów babilońskich w 605, 597 i 586 r.

Księga Joela 3: Wszystkie narody zgromadzą się w Izraelu w konflikcie zbrojnym w kampanii Armagedon i oblężeniu Jerozolimy. Izrael doświadczy Bożego ocalenia i zbawienia, zarówno fizycznie, jak i duchowo.

Księga Amosa 8: Przedstawiony tu wyrok na Izraelu został częściowo wypełniony w 721 r. p.n.e., gdy Asyryjczycy podbili i deportowali dziesięć plemion północnych Izraela. Częściowymi wypełnieniami były również inwazja Sennacheryba w 701 r. p.n.e. i trzy fale ataku Babilonu (606, 597 i 586 r. p.n.e.). Izrael ponownie doznał częściowego wypełnienia się tego proroctwa przez Rzym w 70 r. n.e., kiedy zniszczono świątynię, oraz w 135 r. n.e., kiedy zniszczono całą Jerozolimę. Pełnia sądu w tym rozdziale nie będzie jednak kompletna, dopóki słońce nie zajdzie w południu, a ziemia zostanie zaciemniona w biały dzień (w. 9), tak jak opisano to w sądzie piątej czaszy (Obj 16:10).

Księga Amosa 9: Pan odbuduje namiot Dawida i sprowadzi z powrotem resztę Izraela, która została rozproszona po narodach. Nigdy nie zostaną już wyrwani z ziemi, którą dał im Pan (9:15).

Księga Abdiasza 1: Pan wyleje swój gniew na narody i zbawi Izraela.

Księga Micheasza 2: Izrael zostanie odbudowany przez Tego, który „przebiję i przejdzie bramę” w jego imieniu (w. 13). Będzie to odpowiedź Pana na nikczemnych przywódców, którzy nim rządzą. Niegodziwość w pokoleniu Micheasza odzwierciedla „trudne czasy” dni ostatnich (2Tym 3). Ten fragment zawiera prorocze ostrzeżenie o niegodziwcach w każdym pokoleniu, wskazując na czas, kiedy sprawiedliwość w pełni zapanuje nad Izraelem i narodami.

Księga Micheasza 4: Micheasz opisuje czas, w którym Mesjasz będzie w pokoju sprawował władzę z Jeruzalem nad wszystkimi narodami. Stanie się to po tym, jak przy końcu czasów Bóg „zmtóci” sprzeciwiające mu się narody. W swoich czasach Micheasz przemawia do Izraela i przewiduje reakcję ludzi na przerażające wydarzenia, które doprowadzą ich do ostatecznego wyzwolenia z niewoli oraz spod władzy Babilonu (w. 9-10). „Ból ich pracy” związany z tym, co Bóg chce zrodzić, jest jednak opisem wyzwolenia, które jest znacznie większe niż wyjście z Babilonu w 536 r. p.n.e.

Księga Micheasza 5: Po pokonaniu Antychrysta Mesjasz będzie panował i będzie pasterzem swojego ludu. Jezus jest Władcą, który pochodzi z Betlejem (w. 2). Opisane jest tu również wyzwolenie przez niego Izraela. Ta klęska była częściowo widoczna w czasach Micheasza (w. 5-6), kiedy asyryjski król Sennacheryb został pokonany przez Anioła Pańskiego w Jerozolimie (Iz 37:36). Jednak ostateczne pokonanie wrogów Izraela, bez względu na to gdzie Żydzi będą rozproszeni w narodach, nastąpi przy końcu tego wieku (w. 7-9).

Księga Micheasza 7: Modlitwa Micheasza o przełom i zbawienie zostanie wysłuchana pod koniec czasów. Ten fragment mówi o ponownym zgromadzeniu Izraela pod koniec Wielkiego Ucisku, gdy Jezus stanie się pasterzem swego ludu i będzie korzystał ze znaków, tak jak Mojżesz podczas wyjścia z Egiptu (w. 15). W efekcie tego, narody będą się wstydzić swojej siły militarnej i będą drżały ze strachu przed Panem (w. 16-17).

Księga Nahuma 1: Pan objawi pełnię swojego gniewu, gdy doprowadzi Antychrysta (złego doradcę) i jego sojusz ze złymi narodami do końca (Obj 14:10; 15:1). To proroctwo częściowo wypełniło się, gdy Niniwa, stolica Asyrii, została pokonana przez Babilończyków i Medów w 612 r. p.n.e. Król Asyrii, Sennacheryb (zły doradca) został zabity w świątyni swoich bogów (2Krl 19:36-37). To proroctwo wypełni się całkowicie dopiero przy końcu tego wieku, gdy nikczemnicy nie będą już przechodzić przez Izrael (w. 15). Izrael był wielokrotnie najeżdżany od 612 r. p.n.e. Dopiero po tym, jak Jezus pokona Antychrysta i ustanowi Królestwo Milenijne, Izrael osiągnie trwałe bezpieczeństwo.

Księga Habakuka 2: Bezbożni i pyszni są opisani jako „śmierć, która nigdy nie jest nasycona” (w. 5). Zrealizuje się to najbardziej w postaci Antychrysta, który zgromadzi wszystkie narody przeciwko Pomazańcowi Pańskiemu. Częściowe wypełnienie się tego proroctwa nastąpiło, gdy Babilon splądrował narody, a następnie sam został splądrowany przez Persję w 539 r. p.n.e. Całkowite wypełnienie się tego proroctwa wymaga od Złego zgromadzenia wszystkich narodów (werset 5). Babilon był tego proroczym obrazem, ale nie wypełnił on

---

Duch i Oblubienica Wołają „PRZYJDŹ”

www.PRZYJDZ.org

Źródło: "The 150 Chapters of the Bible on the End Times" Mike Bickle

wszystkich szczegółów tego proroctwa. Babilon nie zgromadził wszystkich narodów, a tylko niewielką ich część. Antychryst zgromadzi każdy naród i będzie go uciskać do pewnego stopnia (Ps 2:1-3; Obj 13:14-17, 16:13-14, 17:12-14).

Księga Habakuka 3: Habakuk opisuje wizję procesji powtórnego przyjścia Jezusa, widoczną zarówno na niebie, jak i na ziemi. Ma ona miejsce, gdy wykonywany jest wyrok na Antychryście i jego armiach. Prorocza zapowiedź tego miała miejsce, kiedy poprzez Mojżesza i Jozuego Bóg wkroczył do ziemi obiecanej, niszcząc po drodze wrogie narody. Boża jasność była wówczas jak światło w stupie ognia, a On sam, „przeszedł przez morze”, gdy rozdzielił Morze Czerwone. Bóg przeprowadził Izraela suchą ziemią, a słońce zatrzymało się dla Jozuego. Jednak fragment ten będzie dopełniony dopiero, gdy Jezus powróci i „zaraza pójdzie przed Jego obliczem” (w. 5), jak pokazane jest to również w siódmej czaszy (Ez 38:22; Za 14:12-18; Obj 16:21). Plaga nie przeszła przed wojskami izraelskimi, gdy wkroczyły one do Kanaanu. W czasie powtórnego przyjścia, Jezus zdepcze również w gniewie narody (Ha 3:12; Obj 19:15). Zdanie w wersecie 8: „Wsiadasz na swoje konie” wypełni się w Księdze Objawienia 19:11-14, kiedy Jezus powróci na białym rumaku z wojskami nieba na koniach. Gdy Izraelici wkraczali do Kanaanu, nie mieli rydwanów, natomiast wojska niebieskie będą je posiadać (2Krl 6:17).

Księga Sofoniasza 1: Opisane są tu sądy Boże, które zniszczą ludzkość, bydło, ptactwo oraz ryby (w. 3). Proroctwo wypełniło się częściowo, gdy Jerozolima została zniszczona przez Babilon, jednak nie wypełni się ono w całości, dopóki nie nadejdzie Wielki Ucisk, a Jezus powróci i osądzi zbuntowane narody.

Księga Sofoniasza 2: Przy końcu tego wieku, gdy Bóg Izraela zostanie wywyższony ponad wszystkich ziemskich bogów, nastąpi sąd nad Jerozolimą. Wszystkie wymienione tutaj regiony geograficzne w różnym stopniu doświadczyły tego sądu. Przykładowo, Niniwa i imperium Asyrii uległy klęsce w 612 r. p.n.e., niemniej nie było to tak dotkliwie, jak brak mieszkańców (w. 5) i pozostawienie na wieczne spustoszenie (w. 9). Ostateczność i surowość tych wyroków w sprawie regionów sąsiadujących z Izraelem dopełnią się w czasach ostatecznych.

Duch i Oblubienica Wołają „PRZYJDŹ”

www.PRZYJDZ.org

Źródło: “The 150 Chapters of the Bible on the End Times” Mike Bickle

Księga Sofoniasza 3: Bóg zgładzi wszystkie złe narody i odbuduje Izraela w Królestwie Milenijnym (w. 8-20). To proroctwo częściowo się wypełniło w 721 r. p.n.e., gdy Asyryjczycy podbili i deportowali 10 północnych plemion. Juda do pewnego stopnia została osadzona przez Asyrię i Babilon w 701 r. p.n.e., kiedy najechał ją asyryjski król Sennacheryb, oraz w trzech innych najazdach Babilonu (606, 597 i 586 r. p.n.e.). Kolejna część tego osądu nastąpiła również, gdy Izrael powrócił do ziemi Nehemiasza (445 r. p.n.e.), aby odbudować tamtejszą świątynię. Do tej pory nie wypełniły się ostatnie części tego proroctwa; cały świat nie został pochłonięty bożym ogniem (w. 8), Bóg nie usunął z narodów pysznych samochwalców (w. 11) i nie sprawił, że Izrael nie boi się już złego (w. 15). Te elementy wypełnią się w okolicznościach powtórnego przyjścia Jezusa.

Księga Zachariasza 1: Bóg zniszczy wszystkich wrogów Izraela, przywróci jego dobrobyt i odbuduje Jerozolimę. Częściowo się to wypełniło, gdy Izraelici pod przywództwem Zorobabela (536 r. p.n.e.), a później Nehemiasza (444 r. p.n.e) powrócili z niewoli babilońskiej do swojej ziemi. Niemniej, dobrobyt i pokój zobrazowane w wersecie 17 nie pojawiły się jeszcze w tamtym czasie. Izrael był prześladowany przez obce siły, aż do momentu drugiego rozproszenia w 70 r. n.e. Większość obietnic dotyczących odnowy Izraela w swojej ziemi zależnych jest od narodowej pokuty (Za 12:10-14). Ani powrót do swej ziemi w 536 r. p.n.e., ani powstanie państwa Izrael w 1948 r. nie spełniają tego warunku.

Księga Zachariasza 2: W Tysiącletnim Królestwie Pan zapewni Jerozolimie bezprecedensowy wzrost liczby ludności i dobrobyt gospodarczy. Przyjdzie ze Swoją jawną obecnością, aby zamieszkać w Jerozolimie. Pan surowo postąpi z narodami, które uciskały Izraela. Częściowe wypełnienie tego fragmentu mogło być widoczne w ograniczonym dobrobycie, jakiego Izrael doświadczał za panowania Heroda Wielkiego, a także później, od 1948 roku. Wspomniany dobrobyt i wzrost liczby ludności, którymi Izrael cieszył się w tych okresach, są jednak znacznie bardziej ograniczone niż to, co tutaj zobrazowano. Ponadto, ludność Izraela zawsze musiała radzić sobie ze strachem przed wrogami.

Księga Zachariasza 3: Boże miłosierdzie jest większe niż ogrom grzechu Izraela. Pierwszeństwo Izraela jako królestwa kapłanów zostanie w pełni przywrócone, gdy Pan całkowicie oczyści cały naród poprzez dzieło Mesjasza i przywróci jego kapłański autorytet do posługi dla Niego. W czasach Zorobabela i Jozuego (516 r. p.n.e.) Bóg przywrócił Izraelowi świątynię i posługę kapłańską, pomimo ciężaru jego poprzedniego grzechu. Zbawienie Izraela zależy od jego ogólnonarodowej akceptacji zadość czyniącego dzieła Jezusa (Za 3:9; 12:10 por. Rz 10:12; 11:26).

Księga Zachariasza 4: Bóg przywróci posługę Izraela jako świadka Jego chwały dla narodów, jako płonąca i świecąca lampę w czasach ostatecznych, zwłaszcza w służbie dwóch świadków (Obj 11:3-6). Służba Izraela jako królestwa kapłanów została częściowo przywrócona w czasach Zorobabela, kiedy odbudowano świątynię i przywrócono posługę kapłańską. Do odbudowanej świątyni nie powróciła jednak manifestująca się obecność Boga.

Księga Zachariasza 5: W czasach ostatecznych Bóg oczyści Izraela, sądząc i usuwając z tego kraju wszelką niegodziwość. W przeciwieństwie do tego, niegodziwość osiągnie swą pełnię w kraju Szinear (Babilon). Izrael został oczyszczony z jawnego kultu bożków po powrocie do swojej ziemi w 536 r. p.n.e. Niemniej, grzech Izraela nigdy nie został w pełni rozwiązany w Biblii w sposób tu przedstawiony. Proroctwo to zostało wypowiedziane u schyłku dni starożytnego Babilonu (519 r. p.n.e.), ale przewidywało przyszłe odrodzenie tego miasta jako siedziby niegodziwości (Obj 17-18).

Księga Zachariasza 6: Pan osądzi wszystkich wrogów Izraela i ustanowi Jezusa Królem nad ziemią. Jezus odbuduje świątynię jerozolimską i będzie z niej rządził ziemią.

Księga Zachariasza 8: Ponieważ Jerozolima stanie się światowym centrum uwielbienia na ziemi, Bóg w pełni odnowi Izraela w każdym wymiarze: duchowym, rolniczym, fizycznym i finansowym oraz zapewni mu bezpieczeństwo. Względny

dobrobyt powrócił do Jerozolimy po czasach Nehemiasza (444 r. p.n.e.) i trwał aż do rozproszenia w 70 r. n.e.

Księga Zachariasza 9: Jako Księżę Pokoju, Jezus wybawi Izraela ze wszystkich przyszłych wojen, ustanawiając światowy pokój i dobrobyt pod swoim przywództwem sprawowanym z Jerozolimy. Proroctwo to mogło się częściowo wypełnić w podbojach Aleksandra Wielkiego (332 r. p.n.e.) oraz w wyzwoleniu Jerozolimy za czasów Antiocha IV Epifanesa (167-165 r. p.n.e.), którego postać zapowiada Antychrysta. Ostateczne wypełnienie się tego fragmentu skutkuje tym, że Izrael nigdy więcej nie będzie cierpiał z rąk ciemności (w. 8).

Księga Zachariasza 10: Fragment opisuje zniszczenie wszystkich wrogów Izraela podczas panowania Jezusa. Gdy ocali On cały naród i sprowadzi wielu z powrotem do tej ziemi, nastąpi ogromny wzrost populacji. Częściowo wypełniło się to w 1948 r.

Księga Zachariasza 12: Przy końcu czasów nastąpi nieudane oblężenie Jerozolimy przez wszystkie narody ziemi, co spowoduje ich zniszczenie. Będzie bronił Izraela w bitwie o Jerozolimę, gdy jej mieszkańcy wrócą całym sercem do Pana w ogólnonarodowej pokucie, w której uznają Jezusa za swego Mesjasza.

Księga Zachariasza 13: Po Wielkim Ucisku w Izraelu nastąpi ogromne oczyszczenie, w którym dwie trzecie Żydów zostanie zgładzonych, a jedna trzecia ocalona.

Księga Zachariasza 14: Gdy narody powstaną przeciwko Jerozolimie, Jezus powróci na ziemię, aby walczyć w imieniu Izraela. Z odbudowanego miasta wyptyna strumienie wód, które przywrócą je do życia. Jerozolima zostanie ustanowiona światową stolicą uwielbienia, świętą w oczach Pana.

Księga Malachiasza 3: Pan wzbudzi poprzednie postugi, aby przygotować Swój lud i narody na ponowne przyjście Jezusa. To proroctwo wypełniło się częściowo w działalności Jana Chrzciciela jako zwiastuna, który przygotował drogę na pierwsze

---

przyjście Jezusa (Mt 11:10, Mk 1:2, Łk 7:27). Postuga Jana nie zakończyła się jednak ostatecznym sądem lub oczyszczeniem Izraela, które Malachiasz opisuje w tym rozdziale.

Księga Malachiasza 4: Malachiasz przedstawia przyjście Eliasza jako ostatnią postugę poprzedzającą przemianę serc ojców względem dzieci, która nastąpi przed powtórным przyjściem Jezusa. Częściowe wypełnienie się tego dokonało się w służbie Jana Chrzciciela, który przyszedł w duchu i mocy Eliasza (Łk 1:17).

VI. PRZYMIERZE ABRAHAMOWE

Przymierze Boga z Abrahamem i z Izraelem jest głównie widoczne w pięciu fragmentach Księgi Rodzaju: 12:1-3; 13:14-17; 15:4-21; 17:1-21; 22:15-18. Przymierze było zawiązane również pomiędzy Bogiem a Jakubem (Rdz 26:1-4; 28:10-14; 35:9-12; 48:3-4). Bóg obiecał Abrahamowi, że zrobi z niego wielki naród (Rdz 12:2; 13:16; 15:4-5; 17:6) oraz że jego fizyczni potomkowie, lud Izraela, na zawsze posiadzie ziemię Kanaan (Rdz 12:7; 13:14-15, 17; 15:7; 17:8). Zaskutkuje to wielkim błogostawieństwem dla całej ziemi (Rdz 12:3; 22:18; 28:14). To, że Bóg obiecał Abrahamowi fizyczne potomstwo (etniczny Izrael) oraz Kanaan jako wieczne przymierze oznacza, że Izrael jako lud nigdy nie zginie. Gdyby naród Izraela kiedykolwiek przepadł, nie mógłby posiadać na wieczność swej ziemi, a przymierze abrahamowe nie byłoby wieczne.

Niektóre aspekty tego przymierza już się wypełniły. Przykładowo, Bóg pobłogostawił Abrahama wielkim bogactwem i innymi darami (Rdz 24:1; 35). Jego imię stało się wielkie pośród narodów, a Pan fizycznie dał mu liczne potomstwo. Po 400 latach niewoli, Bóg dał potomkom Abrahama ziemię Kanaan, a oni, jako odrębna, etniczna grupa ludzi, nigdy nie wyginęli. Poprzez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, potomka Abrahama, narodom ziemi zostało udzielone

wspaniałe błogostawieństwo. Bóg przekazał potomstwu Abrahama ziemię Kanaan w wieczne posiadanie. (Rdz 17:8)

VII. PRZYMIERZE DAWIDOWE

Przymierze dawidowe znajdujemy w II Księdze Samuela 7:11-16 oraz w I Księdze Kronik 17:10-15. Również kilka innych fragmentów odnosi się do przymierza Boga z Dawidem (2Sm 23:5; 2Krn 7:18; 21:7; Ps 89:3-4, 28-29, 34-37; Jr 33:19-26). Bóg obiecał mu wieczne dziedzictwo, wieczny tron i królestwo. Jezus zasiądzie na tronie Dawida w Jerozolimie na wieki. Królestwo Dawida było fizycznym krajem i ludem Izraela. Jest jasne, że Jezus sprawuje już swoje królewskie panowanie i władzę, siedząc po prawicy Ojca w niebie, jednak Biblia wskazuje, że Jezus spełni również obietnice Boga dane Dawidowi, panując nad naturalnym królestwem na ziemi w przyszłości.

VIII. WAŻNE DATY W PROROCZEJ HISTORII IZRAELA

721 r. p.n.e.: Dziesięć plemion Izraela zostało deportowanych z Izraela przez Asyrię pod wodzą Sargona (2Krl 17). Nigdy nie wrócili do swej ziemi. Asyryjscy przywódcy wspomniani w Starym Testamencie to Tiglat-Pileser (2Krl 15-16), Salmanasar (2Krl 17-18), Sennacheryb (2Krl 18-19; 2Krn 32; Iz 36-37) i Sargon (Iz 20).

701 r. p.n.e.: Za panowania Ezechiasza Asyria pod rządami Sennacheryba najeżdża Judę (południowe królestwo), ale nie zdobywa Jerozolimy (2Krl 18-19; 2Krn 32:1-23; Iz 9:1).

612 r. p.n.e.: Asyria zostaje obalona, a jej stolica, Niniwa, upada, zgodnie z prorocstwem Nahuma. Babilon staje się nowym, znaczącym imperium na Bliskim Wschodzie.

606 r. p.n.e.: Babiloński król Nabuchodonozor najeżdża na Jerozolimę i bierze w niewolę wielu Żydów.

597 r. p.n.e.: Nabuchodonozor plądruje Jerozolimę oraz świątynię i bierze w niewolę do Babilonu około 10 tysięcy Izraelczyków.

586 r. p.n.e.: Jerozolima zostaje ponownie najechana przez Nabuchodonozora, a świątynia zniszczona. Bierze on do Babilonu jeszcze więcej jeńców. Rozpoczyna się diaspora, czyli rozproszenie ludu Bożego (Pwt 28:41, 49, 64; Jr 25:9, 12; 22:7; 27:6; 43:10; Ha 1:5-7).

539 r. p.n.e.: Imperium babilońskie zostaje obalone przez Persów pod wodzą króla Cyrusa.

536 r. p.n.e.: Za przyzwoleniem króla Cyrusa Żydzi powracają do Jerozolimy. Zorobabel prowadzi 50 tysięcy Żydów z Babilonu z powrotem do Jeruzalem, by zbudować nową świątynię (2Krn 36:22; Iz 44:24-45:4).

520-516 r. p.n.e.: Budowa świątyni została zakończona pod proroczą służbą Aggeusza i Zachariasza.

175-165 r. p.n.e.: Syryjski przywódca Antioch IV Epifanes zdobywa kontrolę nad Jerozolimą. W 167 r. Żydzi odzyskują niepodległość od jego despotycznych rządów, czego kulminacją jest uznanie ich przez rzymski senat za królestwo w 139 r. Izrael pozostaje niezależny przez 100 lat, po czym w 37 r. p.n.e. przechodzi bezpośrednio pod panowanie rzymskie.

70 r. n.e.: Tak jak prorokował Jezus, Rzymianie spalili Jerozolimę i świątynię (Mt 24; Mk 13; Łk. 21).

135 r. n.e.: Za panowania Hadriana Jerozolima została całkowicie zniszczona przez Rzymian. 580 tysięcy Żydów zostało zabitych lub wygnanych z miasta.

Lata 40. XX w.: 6 milionów Żydów ginie z rąk nazistów.

1948 r.: Izrael staje się państwem.

1967 r.: Jerozolima zostaje wyzwolona przez armię Izraela w trakcie wojny sześciodniowej.

IX. WYDARZENIA Z 70 R. N.E. NIE WYPEŁNIAJĄ PROROCTW O KOŃCU ŚWIATA

Wydarzenia z 70 r. n.e. nie wypełniają prorocत्व dotyczących końca świata. Jezus zapowiedział, że Wielki Ucisk będzie najcięższym czasem w historii świata. Prześcignie on wszystkie inne kryzysy. Niektórzy starają się zminimalizować to prorocत्व, redukując je tylko do wymiaru symbolicznego lub twierdząc, że całkowicie się wypełniło w 70 r. Wielki Ucisk będzie tak dotkliwy, że Bóg skróci go do trzech i pół roku, aby ochronić całą ludzkość przed śmiercią (Mt 24:21-22). W 70 r. zginęło milion ludzi, a podczas II wojny światowej 50 milionów. Żadne z tych wydarzeń nie zagrażało jednak istnieniu rasy ludzkiej tak jak będzie to w trakcie Wielkiego Ucisku. Żadne z nich nie było również najgorszym okresem w historii. Wydarzenia z 70 r. były wyraźną prorocत्वą zapowiedzią Wielkiego Ucisku, ale nie spełniały one większości szczegółów na temat Wielkiego Ucisku opisanych w Piśmie. Jezus powiedział, że Wielki Ucisk nie nastąpi, dopóki nie zobaczymy ohydy spustoszenia, której skutkiem będzie niespotykana liczba zgonów (Obj 6:8; 9:15). Szczegóły dotyczące ohydy spustoszenia w Księdze Objawienia 13:11-18 obejmują przemawiający obraz bestii, znak bestii, uzdrowienie śmiertelnej rany, obowiązkowy kult Antychrysta na całym świecie oraz pojawienie się fałszywego proroka. Żaden z tych czynników nie spełnił się podczas żydowskiego powstania przeciwko Rzymowi (66-70 r. n.e.). W kryzysie tym w 70 r. Jerozolima i druga świątynia została zniszczona (Masada upadła w 73 r. n.e.). Następnie w powstaniu Szymona Bar-Kochby (132-135 r. n.e.), Żydzi ponownie zbuntowali się przeciwko Rzymowi, w wyniku czego zginęło 500 tysięcy Izraelczyków, a 1000 wiosek zostało

zniszczonych. Izrael został zesłany na wygnanie (diaspora), a Jerozolima odbudowana i przemianowana na Aelia Capitolina.

Duch i Oblubienica Wołają „PRZYJDŹ”

www.PRZYJDZ.org

Źródło: "The 150 Chapters of the Bible on the End Times" Mike Bickle